

KAWASAKI GPz 500 S

Leta 1987 je mariborska Jeklotehna pripeljala na nekdanji jugoslovanski trg, lačen motociklov, tudi prve kawasakije GPz 500. Ti športno turistično zasnovani motocikli so tudi danes v prodajnem programu. Ne le to. Ponekod v Evropi in predvsem v ZDA je kawasaki GPz 500 S tudi letos prodajna uspešnica. Za ta motocikel velja, da je dober nakup.

Kawasaki GPz 500 S je prijazen motocikel, dobro zasnovan, zmogljiv in seveda vzdržljiv. Velja, da kupec dobri veliko motocikla za odšteeni denar. Zanj se odloča tudi zelo veliko voznic in motoristov, ki niso docela podlegli modnemu trendom. Prenekateri hi-tech motocikel so konstruktorji že dodačno spremenili, GPz 500 S pa ostaja skorajda nespremenjen. Večje spremembe na motociklu je mogoče pričakovati v sezoni '94. Tako govore Američani, ki napovedujejo kolutno zavoro na zadnjem kolesu, pa morda tudi novejšo dimenzijo koles in opaznejše kozmetične

popravke. Leta 1987 je Jeklotehna prodajala model A1, ki ga je na pogled mogoče prepoznati le po prednjem zavornem kolutu na prednjem kolesu, pa tudi spodnjega dela oklepa ta model še ni imel. Kawasaki je v svet pošiljal motocikle, ki so iz istega dvovaljnega štiritaktnega vodno hlajenega agregata (znanega v zračno hlajeni obliki že iz modela 440) iztisnil 17 - 27 - 50 ali 60 KM. Na našem trgu so prihajali le motocikli s polno motorno močjo. Leta 1988 je prišel model A2. Ta je imel na prednjem kolesu dva zavorna koluta in pod motorjem v kljun zašiljen plastičen oklep. Opazni so tudi manjši kozmetični popravki ter spremenjena geometrija uni-trak vpetja zadnjega mono blažilnika, ki je nastavljiv le v trdoti vzmeti. Prednje teleskopske vilice nimajo možnosti za nastavitev, je pa mogoče s primernim oljem rešiti morebitne želje po večji trdoti. Od leta 1988 do letos so si sledili modeli s proizvodno označko B1, B2, B3, B4 in B5, ki pa niso prinesli nič opazno novega. Na Kawasakijevem servisu v Mariboru so imeli v delu motocikel, ki je prevozil več kot 60.000 kilometrov brez omembe vrednih težav. Izkusnja kaže, da je obvez-

na le menjava verige pogona odmičnih gredi po prevoženih 20.000 do 30.000 kilometrih, odvisno od načinov vožnje. To povrilo stane 300 DEM. Predpisani so redni servisni intervali na 5.000 kilometrov, ko je treba menjati 3,7 litra olja, oljni filter, svečici. Ta poseg stane od 150 do 200 DEM, glede na zahtevnost dela. Menjava vžigalnih svečic ni preprosto opravilo, saj sta globoko v glavi. Površine je treba dobro očistiti s komprimiranim zrakom, da ne bi nesnaga padla v motor. Izkusnja kaže, da je GPz 500 S trpežen, zmogljiv in za vožnjo

nezahteven motocikel. Motoristi mu zamerijo visokopresečne 16-colske gume (zdaj že redkost na motociklidih), kljub gredi za dušenje vibracij nekaj vibriranja plastike in stopalk, pa zadnjo bobnasto zavoro. Le-ta deluje dobro, je pa iz mode. Zamerijo mu tudi, da nima niti malo prostora za drobno prtljago (prva pomoč, set za krpanje gum ali rokavice), saj je tudi za dva uporaben motocikel. Najbolj zoprije pa je razmeroma hitro rjavenje izpušnih loncev.

Tekst: MITJA GUSTINČIČ
Foto: MATEJ DRUŽNIK

- Vzdržljivost
- Ne zahteva izkušenega voznika
- Uporaben v dvoje
- Majhna poraba

- Veriga odmičnih gredi
- Rjavenje izpušnih loncev
- Nemodna 16-colska kolesa
- Ni prostora za prtljago